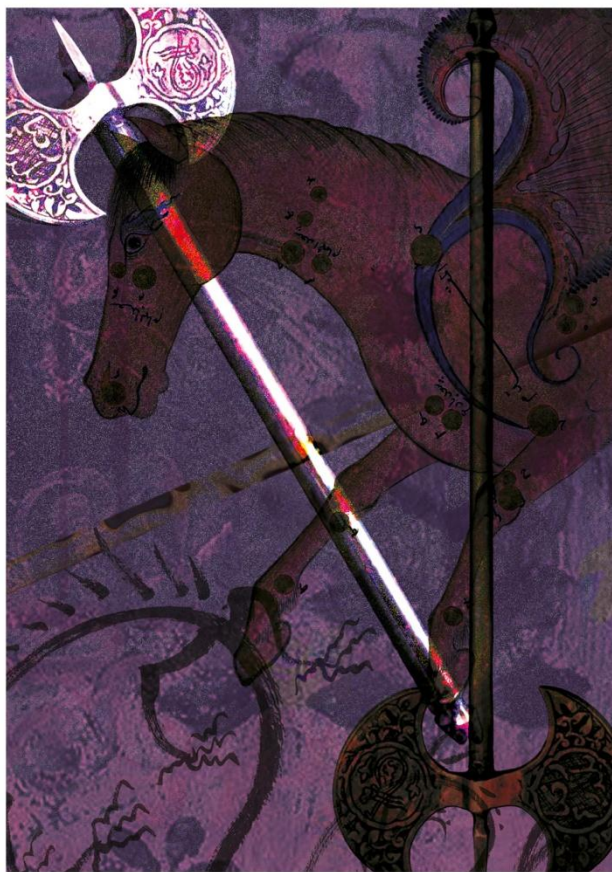

Emir Alisipahi

Epika

UPAS Yayın

-61-

“Epika”
Emir Alisipahi

Kapak Resmi
Cansu Sucu

Ocak 2026
upas.evvel.org

E-posta
upasnesriyat@gmail.com

Emir Alisipahi (1997, İstanbul)

Hakkımda;
“geçmişim bu dünyayı
-köpekdişimkırık-
geçmişim geçmişim
geçmemiş
olsam
bilirdim
geçmişim
hem
ölümüz bile
para etmez kardeşim!
etmedi de

hemşerim!
esas ölüm nirelidir?”

“Ipse philosophus, daemon, heros, deus et omnia.”

GÖZÜN NE AÇIK NE KAPALI

Benim de dişlerim var
bir elin dört parmağına geçirilmiş
renk renk
öyleye böyle hem de
kaçarı yok

bak dişlerim var inci gibi dizili
mor kabuklardan çıkarttığım
kaç kemik kırdım bunlarla bilemem
kaçı kaçtı ağızımdan haberim yok

tuttum birini bir yıldız kazıttım kafatasıma
sen de beş, ben diyim altı köşe
ya da kısıncı beş açınca altı diyelim
ne değişir?
allah biliyor ya!
ha aşağı ha yukarı
nereye gitsen inziva

şükürler olsun Ey okların sallandığı gümüşe!
saklamasaydın dudaklarını okuyabilir miydim?
bilemem
bir sırtlan gibi asılabilir miydim boyunlarına
kanırabilir miydim kendine mesken bellemiş aslanları?
korkuları kaçırabilir miydim?

doğruldu belim ve kan
asıl şimdi sıçradı
bir yanda hizalandığım merkür
diğer yanda çift kafalı kusmuğı
şimdi! karta çıkmış bir ses konuşuyor değişmedi hiç
boşa çalan meşhur yankısıyla gözlerinin

şükürler olsun! karaya ayak bastık
gök bizden yanaydı
sırma dişlerimizle geçtik savma köpüklerin arasından
ne yol ne yordam
nasıl geldiyse nasıl karşıladıkça
karışladıkça alnını nasıl
bir geminin akıntıyı değıştirdiğı görüldü

şükürler olsun! ölüm hâlâ dünkü değışmedi hiç
bir karganın gagasından taşan ve fırlatan beni
istenmediğim yerlere

Ey benim aynalardan sekerek
böğrüme saplanan kurşunlarım!
ve yelkenleri delik deşik edilmiş bir günü
yamayan harmanlarım!
kulakkesiliniz,
yıkım yakındır!

HÖST

Ne yorganlar dikmiştir o şimdiye
budaklı kırıttık eniştem döşünde yatarken
oho

ağza alınmaz kelimelerli çabuk faal
birden koşmak istiyor şeyi komple rötuş
eyyam

mort bir kaput ayaklarını yolda unuturmuş

bırak şu nefesini Allah aşkına daraldım
demeye güzeldi billâh
daldırdık kepçenleri o güçlü şaraba
ki hafifledi kalını eşyanın adli
evelallah!

gassalın eleverdim boyuna şaşkaloz

çukur
çıkarıyor

bunların aynılarından var hep
yok gibi yürür o çünkü

bir anadan doğma yalıkazığı
saymayı biliyormuş
bak sen şu hıyarağasına
—mı kalmadı

çok karıştırıldı
mı
köz
revaçta

nal direyen bir at
kapı alınlıklarıyla yemeli iğneyi
bir orun bulunukluk
çün

daraldıkça dar

heyhat!
üsteleniyorum

bir babam tembihi
k pekleriyle y r yorlard 
boğazlanarak!
sağ elimi dinlendirmeliyim

r zg rs z bir g n kovalamıştım
dalaks z

g rlerken de sunmuřtur
bilmediğini
apıřaralar ma

sesleri k kleyin ey domuz gerdanlı oğlanlar!
ki gidi paçalar ma sıçramag rs n
sessiz evreniniz

tarihten beri aynı hiçle s r l yor gıcıır
t bi olmuyor bir t rl 

ey doruğ  dönüş m n!
bir sen misin ki
d md z
sen bir misin ana avrat

aşağ dayım
aşağ  değıl

parçalarımı topla üsküdardan hırt
işporeti tüttü evimin

topla içine ve yak şimdiyi ey delikli en!
lastik tabanlarını çıkar

sonunu göremiyorum doğrusu
yalamaya conta işlemezdi
değil mi?

KÛN

soğukta sıkılan etlere geçirilerek
mühürlenebilirdir de

parmak girmeyen saçlar kırbaçla yürütülürken
bir pazar üç ağız dolusu suyuna gittim

böyle bir kahpelik geçmez tek kuşakta kimseciğe

kar tutmayan sokaklar
bir takım
kıldönmelerinin

dirler
yılanmaya da meyilli olabilirler mi?

çatık kaşlı göz mengene soteye yatmış sap
tütünlerini toparlıyor

vitrenden indirilmiş kristaller dolusu
sinek kaydı bir buğu atlası vardır
ayartır adamı hemen
zebra nakış kaygan bir zemin
yalapşap
dikkat! en nihayet

sürgüler yün
—kime hırka örüyordum

ey kireçtaşı!
maşanın ucuyla doldurulan seri somun
nefret ettim

dört geçirgen hain
git gıcırdayan kum tepelerine sür

kenti kısıran yalımsı gri
tatlı su balıklarına tunç geldiğin

ren
ve partal geçtiğim zümrütü
bedelini ödüyorum değnek oynatmanın

EPIKA

Talihten bir gün daha. düğmeler köklenmiş yani ensemde soluğu. ulan kopuk ne babanı arıyorsun? benim sıçtığım bok diyor kıs kıs. ya herru ya merru. lâ ilâhe illallah zikri gibi bir baş dönmesi. devrilirse ki imkânı yok kapaklanmamanın ka-tiyen dokunmayın doğrulana dek. diline bakın tamam. görüm mor ışıklar çakıyor sağ el sol kapı. eklemlerinden ayrılmış bir cesedi ütülüyorum hû. elsiz ayaksız dalgın bir şecere. göbek deliği jilet ama var bir hin. ben ki fırlatılan çatalın kıça saplanıp dimdik durduğunu işittim. tekneden çivileme atlayanların kazığa çakılıp yarıldığını. hoş geliyorsa ve kapalıysa bir tıklat bak ses nasıl. alt da benim üst de yerde ama deniz. soğudu. bir yorgan devri daha açıldı ki bu hayra alâmettir. ardına el ayak tırnaklarını bir. ayı hizala arı. sen ki eşekle bir anılırsın ve bilirsin. bektaşî sırrı sanarsın taş dövmeyi. yatır bulmuş gibi orada ve çenede mızrak yerde acem yayı. boş. dolma kulak gözün kayarca okunaksızlığa. nedir? kâlû belâdan beri şişirir biri bas bas. arada geçer yanlarını sürterek dardan tıkız. ne düşünüyorsun kara. işte düzayak işte fuhuş. ve bahçeleri astığını görsem havaya derim neci bu?

R

Yüzleri yalnız parçalamaya göre
durduğunda yaslanacak bir sırt arıyor

soluklanma olsaydı bu dağılmazdı göğüm
bir harp ile gün yer değiştirmezdi evet

bilmezdim kaçında başlar saatlerin
kaçı onu bulmaya atardı sokaklara gölgemi

bakırın önüne yüzlere ve işite

bilmezdim ilkin hangi gelir günlerin
o hangi günün kapısıydı ki zorlamadan geçtiği

kalın harflere göndere ve nimete

edimsiz boyunsıra akan göl ve yadsır
gergin suların düştüğü denk nasıl hiçsiz

CETVELLER VE PERGEL

Sen ki neye eğildiğimi bilmeden bana yanaşmaya kalkıştın. Beş karış yerdesin ve gök senle alay ediyor darılma. Ağlanacak halin yok, elin bozuk ve kanıksamayı kendine kâbe bilmişsin. Yorgan diken ellerinin at sürmeye mecali yok anla. Gömdüğün o altınlar tarihe karıştı ve ne olacak diye bekliyorsun. Dağ sırtıyor.

I.

Biz ki hep pergellerle konuştuk ve sağ elimizi arkamıza
gizledik.

Defterlerde bir parmak basılı mürekkebiz yoktur.
Soğuk damgalarla hiç.

Görülmemiştir ki bir ecnebi selamlayışın nereye çıkar?
Güleryüz. Bir kadın ismi olarak.

Künç yüzüklerle taşınıyordur eli ve bronz bir sahtelik
bırakır parmaklarına suda. Yatağı serilmiştir.

Tez aç ve açığa alındığından vakti yerinde bilinir dervişin.
Pusluca oturur kemiklerinde.

II.

Orospularla müşterek bir hâl döngüsü. Usûlen yabancı ve
tahâretsiz.

Girilmesin istiyor hiç belalarla donandığı yere.
Mümkünse karanlık.

Fazlasın. Ütüsüz üstlerle giderken patron görmeye
kuşlukta.

Olur gibi yapan koca yanlarını takınıp puştuğuyla işin.

Aklar korsanlığı. Gün sayar dakika tutar bildik sonlarıyla
denizin.

Kaptırmış bir at resmi çizerken kâğıda daldığı düşü.
Yoksa büyüdü çoktan.

ÇIPLAK ÇIPLAK MANOLYALARDAN MARİA'YA HASTADIR

*Korkarım. En azımsandığı yerden başladım dünya-
ya. Elinde karpuz ve kan sesleriyle beliren, kâğıdın
nabzını tutmakla geçinmeye kalkıştığım at yanı. So-
lur burnundan. Geçmişte iğnelerle yediği o gizli
pens, kaybettiği ısı. Yokluğu yanaklarımda.*

Merhaba ey bir kara perdeden dışarıya
akla ve inanca sıçramışlığın.

Deliklitaşa bir kılıç gibi saplanıp kalmışsın pes.

Tırsi tipi yem olmamak için açılan dev ağzına suyun.

Hamladın ve tarihte evire çevire dövülerek. Yüreklenişin
orada bir kenz.

Çiřtiyye okulunda devřirip borsada naylon olmuřluęun
caba.

Gökte bir nefes darlığı. Eskitme kızı eskitme diyedir
bağırır.

Yok sen bilmezsin altı güneş görmüş çoktan yarenimin.

Sorsan iki kapı aralığa denk gelip yeşermekleydi âlemde.
Gülme sıkıysa.

ÜÇÜNCÜNÜN ENSEDE İŞİTTİĞİ

Voli. Tokalaşarak geçen bir menzil benzeri kendinin. Sakalı salık. Emdiği süt burnundan gelirken nasıl ama? Hırlı mıdır bir çocuk öldüğünde mezarı padişah kamaştırmıştır avluda ters dönerek. Sorgusuyla bilinir. Karşın adetler türer cûd bir tavan arasında yatıp kalktığın. Beleş vacip duyduğundandır sivri uçlarında yaygın. Devam karnını yoklamaya ki muvaffak değilsin. Kimin dünyasında at koşturduğunu çekincelerle.

İçindekiler

Gözün Ne Açık Ne Kapalı /**4**

Höst /**7**

Epika /**12**

R /**13**

Cetveller ve Pergel /**14**

Çıplak Çıplak Manolyalardan Maria'ya Hastadır /**16**

Üçüncünün Ensede İşittiği /**19**

upas

upas.evvel.org

İstanbul, 2026